

Sygn. akt II Ka 65/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2020r.

Sąd Okręgowy w Krośnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Arkadiusz Trojanowski

Protokolant: st. sekr. sądowy Mateusz Wójcik

przy udziale **Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Krośnie – A. G.**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 marca 2020 roku

sprawy **P. D.**, s. M. i K. zd. Baran, ur. (...) w S.

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Sanoku z dnia 19 listopada 2019 roku, sygn. akt II K 638/18

I. utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy,

II. zasądza od oskarżonego P. D. na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu za postępowanie odwoławcze w kwocie 120zł /sto dwadzieścia złotych/, w tym opłatę za drugą instancję w kwocie 100 zł /sto złotych/.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 65/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Sanoku z dnia 19 listopada 2019r. sygn. akt II K 638/18

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC

ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.1	<p>Rażąca obraza przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:</p> <p>art. 300 k.p.k. w zw. z art. 301 k.p.k. w zw. z art. 16 § 1 i 2 k.p.k., a to poprzez brak możliwości skorzystania z pomocy obrońcy przy pierwszym przesłuchaniu, które odbyło się w warunkach izolacji w KPP S. w dniu 04.11.18r., po przeszło 33 godzinnym osadzeniu, bez możliwości kontaktu z zewnątrz, poinformowania rodziny i/lub obrońcy o potrzebie stawiennictwa na przesłuchaniu i uprzedniej konsultacji z obrońcą, pomimo wielu próśb kierowanych przez oskarżonego co do możliwość skontaktowania się z rodziną i / lub obrońcą.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzut ten jest bezzasadny w stopniu oczywistym. Analiza protokołu przesłuchania (k.5 i 6) wskazują wprost, że P. D. przesłuchano po uprzednim pouczeniu o jego uprawnieniach, w tym do korzystania z pomocy obrońcy. Zrobiono to nawet dwa razy, bo raz w pisemnym pouczeniu na k.4, którego odbiór P. D. pokwitował, a następnie jeszcze raz przystępując do przesłuchania (k.6). Zarzut jest zatem celowo nieprawdziwy, albo wynika z niezajomości akt sprawy. Natomiast odnośnie niemożliwości kontaktu z osobami bliskimi, to przepisy kodeksu postępowania</p>		

<p>karnego nie przewidują, by osoba podejrzewana miała takie uprawnienie procesowe, od którego zależeć miałyby wartość dowodowa dokonanej czynności procesowej. Mówiąc krótko, to było zupełnie bez znaczenia dla sprawy, natomiast z obrońcą mógł się kontaktować, lecz sam z tego zrezygnował.</p>		
Lp.	Zarzut	
1.2	<p>Obraza art, 16 § 1 i 2 k.p.k., a to poprzez brak odpowiedniego pouczenia oskarżonego o przysługującym mu prawie do obecności obrońcy podczas pierwszego przesłuchania oraz możliwości skorzystania z telefonu lub innego środka przekazu, aby poinformować rodzinę i/lub obrońcę o czynności przesłuchania, jak też poprzez brak pouczenia, kiedy i w jakich warunkach będzie się odbywało przesłuchanie.</p> <p>Obraza art. 16 § 2 k.p.k. poprzez brak pouczenia oskarżonego o możliwości skorzystania z pomocy obrońcy przed pierwszym przesłuchaniem.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzuty te są powtórzeniem zarzutu poprzedniego i tak samo nie polegają na prawdzie. Gdyby obrońca zapoznała się z aktami sprawy, wiedziałaby, iż pouczenia wręczono na piśmie (k.4) i ponadto udzielono ich także ustnie, przystępując do przesłuchania (k.6).</p> <p>Z kontaktu z obrońcą oskarżony sam zrezygnował świadomie, zaś kontakt z bliskimi nie może mieć żadnego</p>		

<p>wplywu na to, jaki był rzeczywisty przebieg zdarzenia. Trudno nawet wejść w logikę, w myśl której od tego kontaktu z bliskimi lub jego braku, miałyby zależeć przyznanie się do winy oraz złożenie wyjaśnień, w których oskarżony przyznał się i opisał zajście szczegółowo, w sposób współgrający z pozostałymi dowodami.</p>		
Lp.	Zarzut	
1.3	<p>naruszenie art. 171 § 7 k.p.k., a to poprzez brak swobody wypowiedzi w toku przesłuchania w warunkach izolacji przez oskarżonego P. D., co uniemożliwia uznanie wyjaśnień złożonych przez oskarżonego w warunkach izolacji za stanowiące podstawę do oparcia nich rozstrzygnięcia.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut jest zupełnie gołosłowny, niczym nie poparty. Pierwsze wstępne rozpytanie jeszcze w mieszkaniu oskarżonego, znalazło potem podparcie w jego wyjaśnieniach złożonych po pouczeniu go o jego prawach i obowiązkach. Nie ma żadnego dowodu na przymuszanie go do jakichkolwiek wyjaśnień, on sam niczego takiego nie zgłaszał. Ponadto 2 dni po zdarzeniu przyznał się sąsiadowi, któremu uszkodził samochód, że tamtego dnia był pijany i rozbił mu pojazd, co dodatkowo utwierdza, że jego wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym były prawdziwe, a wątpliwa linia obrony pojawiła się później.</p>		

Lp.	Zarzut	
1.4	<p>Obraza art. 7 k.p.k. w zw. z art. 2 § 1 pkt 1 i § 2 k.p.k., a to w sytuacji, kiedy w sprawie brak jest naocznych świadków zdarzenia. Brak jest dowodów przemawiających, iż prawdziwa wersja zdarzenia przedstawiona przez oskarżonego w toku procesu, a korespondująca z zeznaniami świadków M., W. i K. jest spójna, jasna, logiczna i w pełni obrazująca przebieg zdarzenia jest nieprawdziwa. Ponadto, w sytuacji, kiedy przedstawiona przez oskarżonego wersja wydarzenia nie jest sprzeczna ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, a wręcz koresponduje z materiałem dowodowym, czego nie można powiedzieć o zupełnie nieprawdziwej, absurdalnej wersji wydarzeń przedstawionej w toku pierwszego przesłuchania oskarżonego w warunkach izolacji w KPP S..</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut ten świadczy o nienależytym zapoznaniu się z materiałem dowodowym oraz uzasadnieniem Sądu pierwszej instancji. Sąd ten jasno wskazał, że świadkowie W. i K. nie są wiarygodni, ponieważ zaprzeczali nawet temu, do czego przyznawał się sam oskarżony, czyli spożywaniu chociażby piwa w barze. Osoby te miały zeznać na jego korzyść i zrobiły to, lecz nie były to zeznania prawdziwe, a momentami wręcz okazywały się absurdalne, gdy świadek miał sam sprawdzać, czy aby na		

pewno oskarżony pije tylko sok. Tymczasem oskarżony nie przeczył, że pił tam piwo, a w pierwszych wyjaśnieniach wskazał, że także wódkę. Rzeczywisty przebieg wydarzeń ustalono na podstawie protokołów badania alkomatem, zeznań funkcjonariuszy, którzy wyczuwali woń alkoholu od oskarżonego, którym przyznał się do przeparkowywania pojazdu w stanie nietrzeźwości, a to samo potem powiedział sąsiadowi. Wtedy, czyli w swoim domu i potem u sąsiada, nie można zarzucać, że były jakiegokolwiek naciski, że sytuacja była spowodowana osadzeniem w (...). Oskarżony miał pełną swobodę wypowiedzi.

Konkubina i matka jego dziecka, w sposób naturalny i zrozumiały nie chciała mu szkodzić, ponieważ sprawa godzi znacząco w ich domowy budżet i z powodu zakazu prowadzenia pojazdów, utrudnia im funkcjonowanie. Sąd Rejonowy przekonująco także wskazał, że słowa konkubiny oskarżonego nie są przeciwwagą do zebranych dowodów, ponieważ zasłaniała się ona niewiedzą, mówiła też, że nie czuła alkoholu, ale to nie znaczy, że tego alkoholu oskarżony nie spożywał. Gdyby był trzeźwy, wyjaśniłby sprawę kolizji od razu, a nie upijał się w domu, co było zaprzeczeniem jakiegokolwiek logiki.

Lp.	Zarzut	
1.5	<p>Obraza art. 4 k.p.k. w z w. z art. 410 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. a to poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie polegające na ograniczeniu się przez Sąd do orzeczenia o winie oskarżonego ograniczając się</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	<p>jedynie do uwzględnienia dowodów obciążających oskarżonego, natomiast nie dania wiary szeregowi spójnych, jasnych i logicznych dowodów świadczących o niewinności oskarżonego P. D.. Szczególnie w zakresie odmówienia wiary zeznaniom świadków. A. M., T. W., R. K., które korespondują z wyjaśnieniami złożonymi przez oskarżonego w toku postępowania. Jak też poprzez nieuwzględnienie elementów przesłuchania świadka D. M., który w ogóle nie miał rozeznania, co do kwestii tego jak doszło do zdarzenia, kiedy do niego doszło oraz w jakich okolicznościach. Nadto zupełnie pominięcie faktu, iż brak w tej sprawie jest naocznych świadków zdarzenia. W miejsce tego danie wiary jedynie zeznaniom funkcjonariuszy policji, którzy nie tylko nie byli naocznymi świadkami zdarzenia, to również używali nieostrych, pełnych sprzeczności stwierdzeń, jak też dokonywali subiektywnej oceny zdarzenia celem racjonalizacji dokonania zatrzymania oskarżonego w miejscu jego zamieszkania (w środku nocy), bez jakiegokolwiek podstawy prawnej czy faktycznej. Sąd również dał wiarę jedynie wyjaśnieniom oskarżonego złożonym w warunkach izolacji, bez obecności obrońcy, bez możliwości kontaktu ze światem zewnętrznym po przeszło 33 godzinnym areszcie w KPP S., w warunkach braku odpowiedniego pouczenia oraz dokonania mylnego pouczenia przez funkcjonariuszy KPP S..</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Ponownie zarzut ten jest w praktyce powieleniem poprzedniego. Obrona</p>		

kwestionuje oparcie się na zeznaniach obcych dla oskarżonego policjantów, wynikach badania zalegalizowanym urządzeniem i przyznaniu się wobec pokrzywdzonego kolizją do jazdy w stanie nietrzeźwości, a wymaga, by oprzeć się na zmiennych i niekonsekwentnych wyjaśnieniach oskarżonego oraz na zeznaniach jego kolegów, którzy zaprzeczają by pił jakikolwiek alkohol w barze, podczas gdy nawet on sam twierdzi, że takowy alkohol pił (k.44).

Policjanci, którzy stwierdzili zaistnienie przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. oraz także wykroczenia i ucieczki z jego miejsca, zainterweniowali poprawnie, wobec postawy, w której sprawca chciał uniknąć odpowiedzialności. Ich relacja jest pełna, jasna, obiektywna. Kwestia przesłuchania po upływie czasu jest z kolei normalna, ponieważ należało wyczekać, aż oskarżony wytrzeźwieje i nie można było dać mu szansy na dalsze matactwo, skoro już doszło wcześniej do ucieczki z miejsca czynu. Działanie „w środku nocy” było podyktowane czasem, w którym do wykroczenia i jak się też okazało – przestępstwa, doszło. W żaden sposób pora dnia nie unieważnia czynności urzędowych jakie przeprowadzono. Natomiast kwestia kontaktu z obrońcą, z jakiego oskarżony zrezygnował, została omówiona już dwukrotnie i nie ma potrzeby tego powtarzać.

Wobec tak odmiennych dowodów, oczywistym jest, że Sąd musiał dokonać logicznej oceny, uwzględniając kto ma interes w zeznawaniu nieprawdy (konkubina i koledzy oskarżonego) czy wyjaśnianiu w dany sposób, a kto takiego interesu nie ma, bo

tylko się zajmuje sprawą zawodowo, jak czynili to policjanci. Ocena ta mogła być tylko taka, jakiej dokonał Sąd Rejonowy. Każda inna ocena obrażałaby zdrowy rozsadek. Sprawa od początku należała do najprostszych z możliwych, a próba jej skomplikowania na etapie jurysdykcyjnym takiej oceny nie zmienia.

Możliwość przeciwstawienia ustaleniom sądu orzekającego odmiennego poglądu nie może prowadzić do wniosku o dokonaniu przez sąd błędu w ustaleniach faktycznych [vide: SN I KR 197/74, OSNKW 1975, nr 5, poz. 58].

Lp.	Zarzut	
1.6	Obraza § 4, § 3 ust. 1 pkt 1, § 3 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 11 grudnia 2015r. w sprawie badań na zawartość alkoholu w organizmie w zw. z art. 7 k.p.k., a to w poprzez dokonanie pomiarów z naruszeniem rozporządzenia, jak też w sytuacji wykrycia błędu przez funkcjonariuszy przy dokonywaniu pomiaru, nieprawidłowego odstępu czasu pomiędzy pomiarami, braku wydruku dokonanych pomiarów	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut jest bezzasadny, zaś autorka nawet nie próbuje wskazać, na czym to rzekome naruszenie przepisów mogłoby polegać. Pomiar był prawidłowy, dokonano go kilkakrotnie, w odstępach czasu, przy użyciu zalegalizowanego urządzenia, którego działania nie zakwestionowano skutecznie. Brak		

wydruku jest zupełnie bez znaczenia, skoro wynik wpisano w protokół, podpisany przez badanego. Istnieją przecież urządzenia bez drukarek, co nie odbiera im mocy dowodowej. Wskazywany błąd pomiaru to nie błąd wynikający z wadliwości działania urządzenia, lecz był wynikiem zbyt słabego lub trwającego zbyt krótko „dmuchnięcia” w ustnik. Gdy urządzenie dostaje zbyt mało materiału do analizy, nie dokona ono pomiaru i to zasygnalizuje, co właśnie się stało. Ponowne badania były już poprawne, a ich wyniki nie zostały zakwestionowane skutecznie. To, że były niekorzystne dla oskarżonego, nie czyni ich nieobiektywnymi czy błędnymi. Przecież oskarżony nawet nie zaprzeczał, że pił alkohol przed badaniem, więc oczywiste jest, że taki alkohol został wykazany.

Lp.	Zarzut	
1.7	<p>Obraza art. 424 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k., a to poprzez lakoniczne uzasadnienie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej odmowy dania wiary w zeznania świadków i oskarżonego w toku procesu w części, która nie pokrywała się z pierwotnymi wyjaśnieniami oskarżonego Sąd jedynie lakonicznie wskazał, iż brak dania wiary w zeznania niektórych świadków i oskarżonych jest podyktowane faktem pozostawiania ich w sprzeczności z wersją zdarzeń wskazaną przez oskarżonego podczas jego wyjaśnień złożonych w warunkach izolacji. Jednocześnie odmawiając wiary zeznaniom świadków, podczas gdy żaden ze świadków nie był świadkiem naocznym.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut nieuzasadniony. Analiza uzasadnienia wskazuje, że jest logiczne, pełne, całościowe, oparte na rozsądnej ocenie dowodów. Sąd odniósł się do dowodów, wskazał którym dał wiarę i dlaczego, a którym jej odmówił i co nim kierowało. Nie sposób przypisać mu błędów czy nieprawidłowości. Logika w całości stoi za tezami, jakie Sąd zawarł w treści uzasadnienia. Sprawa była prosta, ocena dowodów także, zatem uzasadnienie nie musiało być przesadnie rozbudowane. Wystarczało, że było przekonujące.		
Lp.	Zarzut	
1.8	<p>Obraza art. 297 § 1 k.p.k. poprzez nieprzeprowadzenie wszystkich czynności niezbędnych do prawidłowego zbadania okoliczności sprawy w tym poczynienia prawdziwych ustaleń faktycznych oraz poprzez brak dopuszczenia i przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego lub instytucji celem dokonania ustalenia krzywej alkoholowej, dokonania retrospekcji stanu upojenia alkoholowego przez oskarżonego.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut ten okazuje się nietrafny, a jego adresatem nie powinien być Sąd. W sprawie dopuszczono wszelkie dostępne i zawnioskowane		

przez strony dowody, a ich ocenę dokonano prawidłowo. Dowód z opinii biegłego nie był proponowany przez obronę we właściwym stadium procesu. Ponadto, dowód taki dopuszcza się gdy ustalenia wymagają wiedzy specjalistycznej, a tego w niniejszej sprawie nie stwierdzono. Oskarżony najpierw przed policjantami, potem w toku przesłuchania, a później również przed sąsiadem przyznał się, że był pijany i jechał samochodem, a wtedy uszkodził inny pojazd. Wynik jego badania także był jasny. Wobec tego, sprawa była prosta, a Sąd nie miał podstaw, by z urzędu dopuszczać dowód z opinii biegłego na ustalenie retrospektywne stężenia alkoholu.

Lp.	Zarzut	
1.9	Obraza art. 193 § 1 k.p.k. w z art. 9 § 1 k.p.k. zw. z art. 2 § 1 pkt. 1 i 2 k.p.k. w zw. w zw. z art. 4 k.p.k. poprzez, brak dopuszczenia i przeprowadzenia z urzędu dowodu z opinii biegłego z zakresu rachunku retrospektywnego na zawartość alkoholu etylowego celem ustalenia krzywej alkoholowej, dokonania retrospekcji stanu upojenia alkoholowego przez oskarżonego, w sytuacji kiedy pomiary dokonane przez funkcjonariuszy KPP S. były dokonane na wiele godzin od chwili kiedy oskarżony rozpoczął konsumpcję alkoholu, następnie nastąpiła przerwa, natomiast później oskarżony dokonał konsumpcji alkoholu już we własnym domu, jednak o innym stężeniu, jak też z uwagi na to, że pomiar został wykonany tylko 1 metodą i to w długim okresie po konsumpcji i samym zdarzeniu. Jak też z uwagi na zawarte w treści aktu oskarżenia jak i samego wyroku niezgodne z prawdą (pomieszane)	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	<p>i nieretrospektywne pomiary badań zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu. Jak też w sytuacji, kiedy w ocenie Sądu występują dwie wyłączające się wzajemnie wersje zdarzenia, celem ustalenia czy został popełniony czyn zabroniony, czy stanowi on przestępstwo i jakie.</p> <p>- zarzut powyższy spowodował naruszenia również art. 7 k.p.k. w ten sposób, że Sąd nie dokonał badania retrospektywnego na zawartość alkoholu etylowego u oskarżonego, co spowodowało, że Sąd nie był w stanie dokonać prawidłowej oceny okoliczności zdarzenia, tego w jakich okolicznościach doszło do zdarzenia, ani czy wersja zdarzenia oskarżonego i świadków M., W. i K. jest wersją prawdziwą bądź też nie.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut ten – po raz kolejny – stanowi powtórzenie zarzutu wcześniejszego. Należy go ocenić tak samo, czyli jako nietrafny. Dowody przeprowadza się w fazie jurysdykcyjnej, zatem to wtedy było miejsce na wnioski dowodowe na temat badania retrospektywnego. Nie jest winą Sądu, że obrońca takiego wniosku nie złożyła i skupiła się na okolicznościach innej materii, zamiast na tym aspekcie.</p> <p>Sąd natomiast nie miał podstaw, by z urzędu dopuszczać dowód z opinii biegłego na ustalenie retrospektywne stężenia alkoholu. Nie stwierdzono, że ustalenia wymagają wiedzy specjalistycznej, bo sprawę dało się rozstrzygnąć bez opinii biegłego. Oskarżony najpierw przed policjantami, potem</p>		

w toku przesłuchania, a następnie również przed sąsiadem przyznał się, że był nietrzeźwy i jechał samochodem, po czym uszkodził inny samochód. Zeznania jego kolegów ani konkubiny nie były w stanie tego zmienić. Osoby te nie były naocznymi świadkami zajścia, czyli kolizji i faktu prowadzenia pojazdu. Ich wartość dowodowa jest wątpliwa i bez znaczenia dla sprawy, zaś zeznania kolegów oskarżonego stoją wręcz w opozycji do wyjaśnień jego samego w zakresie picia piwa w barze.

Lp.	Zarzut	
2.	Błąd w ustaleniach faktycznych, który miał wpływ na treść wyżej wymienionego wyroku polegający na przyjęciu, iż oskarżony P. D. popełnił zarzucany mu aktem oskarżenia czyn, podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż nie można uznać jego winy.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
W zasadzie jest to rozwinięcie i podsumowanie poprzednich zarzutów. Wnioski obrońcy są nieprzekonujące, analiza akt sprawy wyklucza, by uznać, że oskarżony nie prowadził pojazdu albo nie znajdował się wówczas w określonym w wyroku stanie nietrzeźwości. On sam przyznał się do tego „na gorąco” policjantom, potem także do protokołu, gdzie nie chciał korzystać z pomocy obrońcy i nie miał niczym zakłóconej możliwości przedstawienia własnej wersji, a ponadto przyznał się do tego sąsiadowi, któremu		

uszkodził samochód. Wobec tego, całkowicie błędne jest sugerowanie, że wystarczające do obalenia oskarżenia będą zeznania niewiarygodnych kolegów, nie mającej żadnej wiedzy konkubiny albo kwestionowanie badań za pomocą legalnego, homologowanego urządzenia. Oskarżony ma prawo nie przyznawać się, lecz jeśli jego wyjaśnienia są zmienne, a dowody niewinności są sprzeczne nawet z jego własnymi słowami, to nie można oczekiwać, że dowody te potraktowane zostaną jako bardziej wiarygodne, niż spójna wersja oskarżenia, oparta na dowodach obiektywnych.

Wniosek

Wniosek o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Jest to wniosek niezasadny w kontekście całości sprawy. Ustalono, że oskarżony prowadził samochód w określonym w wyroku stanie nietrzeźwości, do czego pierwotnie się sam przyznawał, dokładnie opisując okoliczności zajścia. Późniejsza zmiana stanowiska po wyroku nakazowym, jest zdaniem Sądu tylko nieudolną próbą uniknięcia odpowiedzialności, oparta na zaprzeczaniu rzeczywistości czy kreowaniu nieistniejących w rzeczywistości wątpliwości.

Ustalenia faktyczne są zgodne z zasadami wiedzy, doświadczenia życiowego oraz elementarnej logiki, natomiast apelacja jest z tymi zasadami sprzeczna, gołosłowna i opiera się na subiektywnej ocenie rzeczywistości. W orzecznictwie uważa się, że taka subiektywna polemika z wyrokiem, nie może być skuteczna. „Sama tylko możliwość przeciwstawienia ustaleniom dokonany w zaskarżonym wyroku odmiennego poglądu uzasadnionego odpowiednio dobranym materiałem dowodowym nie świadczy, że dokonując tych ustaleń sąd popełnił błąd. Dla skuteczności zarzutu błędu niezbędne jest wykazanie nie tylko wadliwości ocen i wniosków wyprowadzonych przez sąd, ale i wykazanie konkretnych uchybień w ocenie materiału dowodowego, jakich dopuścił się sąd.” [wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 8 czerwca 2004 roku, sygn. II AKa 112/04, KZS 2004/7-8/60].

	Wniosek	
Wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, Sądowi pierwszej instancji.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Postępowanie dowodowe było pełne, prostą sprawę przeprowadzono bezbłędnie, nie istnieją żadne nowe dowody, których przeprowadzenie wymagałoby powtórzenia procesu.		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	<p>Nie dotyczy</p>
<p>Związłe o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>Nie dotyczy</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Zaskarżony wyrok utrzymano w mocy w całości.</p>	
<p>Związłe o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Wyrok należało uznać za słuszny i trafny w zakresie winy oraz kary, która jest współmierna i adekwatna, chociaż oceniając postawę sprawcy – dosyć niska. Na pewno nie da się mówić o jej nadmiernej surowości, ponieważ wysokością przypomina raczej karę za wykroczenie, a nie za przestępstwo. Ocena dowodów została dokonana przez Sąd pierwszej instancji zgodnie z zasadami wiedzy logiki i doświadczenia życiowego. Same ustalenia faktyczne były bardzo proste, bo sprowadzały się do stwierdzenia, iż oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości i prowadził wówczas samochód po drodze publicznej, do czego początkowo się przyznawał. Wobec powyższego, przypisanie oskarżonemu przestępstwa jakie przypisał mu Sąd Rejonowy, było w pełni poprawne. Sąd uwzględnił całokształt okoliczności zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego.</p> <p>Środki karne orzeczono w granicach minimum ustawowego, były one obligatoryjne, zatem orzeczenie Sądu jest w tym zakresie prawidłowe.</p> <p>Apelacja zarzucała naruszenie prawa materialnego, błąd ustaleń faktycznych oraz obrazę przepisów</p>	

postępowania, lecz zarzuty te okazały się niczym nie popartą subiektywną polemiką z trafnym wyrokiem Sądu pierwszej instancji. Wskazuje, że dowody należałoby ocenić inaczej, lecz nie przekonuje do słuszności takiego stanowiska. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2005r. [sygn. WA 12/05, OSNwSK 2005/1/949], taka subiektywna i niczym nie poparta dyskusja z treścią wyroku, nie stanowi podstawy do jego uchylecia albo zmiany.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Nie dotyczy	
Zwiążle o powodach zmiany	
Nie dotyczy	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.	Nie dotyczy	# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia		
Nie dotyczy		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia		
Nie dotyczy		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.

Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
Nie dotyczy		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Nie dotyczy		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Nie dotyczy	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Sad Odwoławczy, wobec nieuwzględnienia apelacji wniesionej na korzyść, zasądził od oskarżonego koszty sądowe za postępowanie odwoławcze oraz opłatę za drugą instancję. Podstawą orzeczenia o kosztach jest przepis art. 636 § 1 k.p.k. natomiast o opłacie art. 8 ustawy o opłatach w sprawach karnych.

7. PODPIS

--

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżony		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie co do winy		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana